

หลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ
ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560)
เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”

งานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

โรงเรียนเจริญศิลป์ศึกษา “โพธิ์คำอนุสรณ์”
อำเภอเจริญศิลป์ จังหวัดสกลนคร
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสกลนคร

คำนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 มาตรา 23 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญทั้ง ความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษาและใน มาตรา 24(4) ได้กำหนดไว้ว่า “ การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้ สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชา”

โรงเรียนเจริญศิลป์ศึกษา “โพธิ์คำอนุสรณ์” จึงได้จัดทำกรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสห วิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น” ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 บทนำ ส่วนที่ 2 กรอบ หลักสูตร และส่วนที่ 3 การวัดและประเมินผล โดยนำเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการผลิตภาพยนตร์สั้น มาใช้ เพื่อให้ ครุณาไปใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร ตามเจตนารมณ์ของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

ขอขอบคุณผู้เกี่ยวข้องที่มีส่วนร่วมในการจัดเอกสารฉบับนี้ ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิ ศึกษาพิเศษ ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน ส่งผลให้กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น” มีความครบถ้วนสมบูรณ์สามารถนำไปใช้ประกอบการปรับปรุงและพัฒนา หลักสูตรสถานศึกษาและจัดการศึกษาสู่การพัฒนาผู้เรียนเป็นคนดี มีความรู้ คู่คุณธรรม ตามที่สังคม ต้องการต่อไป

งานพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา

คำชี้แจง

“การผลิตภาพยนตร์สั้น” ในที่นี้ หมายถึง กระบวนการผลิตภาพยนตร์สั้น ที่เรียกว่า 3P ประกอบด้วย Pre-production, Production และ Post-production

กรอบหลักสูตรนี้ ได้นำเสนอตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดและสาระ การเรียนรู้ที่ สอดคล้องกับเรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น” เพื่อให้ครูนำไปออกแบบการจัดการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับ ความต้องการของนักเรียน โดยดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาความรู้เกี่ยวกับการผลิตภาพยนตร์สั้น
2. กำหนดเป้าหมายและจุดเน้นไปใช้เป็นองค์ประกอบหนึ่งในการกำหนดวิสัยทัศน์ของ หลักสูตร สถานศึกษา
3. กำหนดสาระการเรียนรู้และกิจกรรมการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษาดังรูปแบบ วิธีการอย่าง หลากหลาย คือ
 - (1) สอดแทรกในรายวิชาพื้นฐาน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มีตัวชี้วัดที่ระบุถึงความเป็น ท้องถิ่น โดยปรับปรุงหรือเลือกใช้ สื่อการเรียนรู้บูรณาการในรายวิชาต่างๆ มีการประเมินผลตามตัวชี้วัด ของกลุ่มสาระ การเรียนรู้นั้นๆ
 - (2) กำหนดเป็นรายวิชาเพิ่มเติมเป็นการเฉพาะโดยกำหนดผลการเรียนรู้และสาระการ เรียนรู้ เพิ่มเติมที่เน้นเรื่องของการผลิตภาพยนตร์สั้น ขึ้นอยู่ กับบริบทและความพร้อมของโรงเรียน จัดการเรียนรู้และประเมินผลที่ สอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่กำหนด
 - (3) กำหนดเป็นกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนโดยคำนึงถึงบริบทและความพร้อมของ สถานศึกษา
 - (4) จัดเป็นกิจกรรมลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ ประเมินผลตามจุดประสงค์ที่กำหนด

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 บทนำ.....	1
การจัดการเรียนรู้บูรณาการ.....	1
ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้บูรณาการ.....	2
รูปแบบของการบูรณาการ.....	2
การผลิตภาพยนตร์สั้น	3
ส่วนที่ 2 กรอบหลักสูตร	7
การเล่าเรื่อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	8
การแสดงบทบาทสมมุติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	17
การแสดงละคร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	23
การถ่ายภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4	31
การตัดต่อวิดีโอ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5	36
การผลิตภาพยนตร์สั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6	40
ส่วนที่ 3 การวัดและประเมินผล.....	48
การวัดและประเมินผล.....	48
ความเชื่อมโยงกับชีวิตจริง.....	50

ส่วนที่ 1 บทนำ

การจัดการเรียนรู้บูรณาการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวดที่ 4 มาตรา 23 กำหนดไว้ว่า การจัดการศึกษา ทั้งการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัยต้องเน้นความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการตามความเหมาะสมในแต่ละระดับการศึกษาและในมาตรา 24(4) ได้กำหนดไว้ว่า “ การจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในทุกวิชา”

จอห์น ดิวอี้ ปราชญ์ทางการศึกษาชาวอเมริกา ได้อธิบายถึงความจำเป็นที่โรงเรียนต้องจัดให้มีการสอนแบบ “บูรณาการ” (Integrate curriculum) หรือการเชื่อมโยงเนื้อหาวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกัน โดยไม่เน้นการเรียนเป็นรายวิชา ว่า ปัญหาอุปสรรค รวมทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตของมนุษย์นั้น จะผสมผสานกัน มิได้แยกออกเป็นส่วน ๆ ทั้งนี้ มนุษย์จำเป็นต้องใช้ทักษะหลายประการในการเรียนรู้จากประสบการณ์ รวมทั้งในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิต ไม่ว่าจะเป็นปัญหาง่าย ๆ หรือซับซ้อนเพียงใดก็ตาม แต่การที่โรงเรียนเน้นการสอนแยกเนื้อหาวิชา จะทำให้การเรียนนั้นไม่สอดคล้องกับชีวิตจริงของนักเรียน เพราะเด็กมองไม่เห็นความเชื่อมโยงของสิ่งที่เรียน กับสิ่งที่ไปในชีวิตจริงนอกโรงเรียน ดังนั้น หลักสุดท้ายที่เน้นการสอนแบบบูรณาการจะสอดคล้องกับชีวิตจริงของเด็กมากกว่า โดยจะช่วยให้เด็กเข้าใจและมองเห็นความสัมพันธ์เชื่อมโยงของเนื้อหาวิชาต่าง ๆ ทั้งยังกระตุ้นให้เด็กใฝ่เรียนรู้ เนื่องจากเขาสามารถนำเนื้อหาและทักษะที่เรียนไปใช้ในชีวิตจริง นอกจากนี้ การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการยังช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา ลดจำนวนเวลาเรียน เป็นการแบ่งเบาภาระของผู้สอน รวมทั้งส่งเสริมผู้เรียนให้มีโอกาสใช้ ความคิด ประสบการณ์ ความสามารถ ตลอดจนทักษะต่าง ๆ อย่างหลากหลาย ก่อให้เกิดการเรียนรู้ทักษะกระบวนการและเนื้อหาสาระไปพร้อมกัน (อ้างถึง ใน www.montfort.ac.th/private-school/combined)

วารสารวิชาการ (อ้างถึงใน บูรชัย ศิริมหาสาคร,2454) การสอนแบบบูรณาการ (Integrated Instruction) คือ การสอนโดยใช้เรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือวิชาใดวิชาหนึ่งเป็นแกนหลักแล้วสอนเชื่อมโยงให้สัมพันธ์กับเรื่องหรือวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างกลมกลืน เพื่อให้เหมาะสมกับการประยุกต์ใช้แก้ปัญหาในชีวิตจริง

การสอนแบบบูรณาการ หมายถึง การจัดการเรียนรู้โดยการเชื่อมโยงเนื้อหาความรู้ที่เกี่ยวข้องจากศาสตร์ต่างๆ ของรายวิชาเดียวกันหรือรายวิชาต่างๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความคิดรวบยอดของศาสตร์ต่างๆ มาใช้ในชีวิตจริงได้

สำหรับการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ (Integrated Learning Management) หมายถึง กระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ตามความสนใจ ความสามารถ โดยเชื่อมโยงเนื้อหาสาระของ ศาสตร์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันให้ผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม สามารถนำความรู้ ทักษะและ เจตคติไปสร้างงาน แก้ปัญหาและใช้ในชีวิตประจำวันได้ด้วยตนเอง

ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้บูรณาการ

ความสำคัญของการเรียนรู้บูรณาการ

1. สิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันนั้นจะเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กันกับศาสตร์ใน สาขา ต่างๆ ผสมผสานกันทำให้ผู้เรียนที่เรียนรู้ศาสตร์เดียวๆ มาไม่สามารถนำความรู้มาใช้ในการ แก้ปัญหาได้ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการจะช่วยให้สามารถนำความรู้ ทักษะจากหลายๆ ศาสตร์มา แก้ปัญหาได้กับชีวิตจริง
2. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ ทำให้เกิดความสัมพันธ์เชื่อมโยงความคิดรวบยอด ของ ศาสตร์ต่างๆ เข้าด้วยกันทำให้เกิดการถ่ายโอนการเรียนรู้ (Transfer of Learning) ของศาสตร์ต่างๆ เข้า ด้วยกันทำให้ผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของสิ่งที่เรียนและนำไปใช้จริงได้
3. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการช่วยลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชาต่างๆ ใน หลักสูตร จึงทำให้ลดเวลาในการเรียนรู้เนื้อหาบางอย่างลงได้ แล้วไปเพิ่มเวลาให้เนื้อหาใหม่ๆ เพิ่มขึ้น
4. การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการจะตอบสนองต่อความสามารถในหลายๆ ด้านของ ผู้เรียน ช่วยสร้างความรู้ ทักษะและเจตคติ “แบบพหุปัญญา” (Multiple intelligence)

รูปแบบของการบูรณาการ

การจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการที่พบโดยทั่วไปมีอยู่ 4 แบบ

1. การบูรณาการแบบสอดแทรก (Infusion)

การเรียนรู้แบบนี้ครูจะนำเนื้อหาของวิชาต่างๆ มาสอดแทรกในรายวิชาของตนเองเป็น การ วางแผนการสอนและทำการสอนโดยครูเพียงคนเดียว

1) ข้อดี คือ ครูคนเดียวบริหารจัดการทั้งเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนรู้และเวลาที่ใช้ โดยสะดวก ไม่มีผลกระทบกับครูผู้อื่นและการจัดตารางสอน

2) ข้อจำกัด คือ ครูคนเดียวอาจไม่มีความชำนาญในเนื้อหาวิชาบางเรื่อง เนื้อหาวิชา และกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดอาจซ้ำซ้อนกับของวิชาอื่น ผู้เรียนจะมีภาระงานมากเพราะทุกรายวิชา จะต้องมอบหมายงานให้

2. การบูรณาการแบบขนาน (Parallel)

การเรียนรู้แบบนี้ครูตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปต่างคนต่างสอนวิชาของตนเองแต่จะมาวางแผนตัดสินใจร่วมกันว่าจะจัดการการเรียนรู้และจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยมุ่งสอนในหัวเรื่อง (Theme) ความคิดรวบยอด (Concept) และปัญหา (Problem) เดียวกันในส่วนหนึ่ง

1) ข้อดี คือ ครูผู้สอนแต่ละคนยังคงบริหารทั้งเนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนรู้เวลา โดยสะดวก ไม่มีผลกระทบกับครูผู้สอนและการจัดตารางสอน เนื้อหาวิชา กิจกรรมการเรียนลดการซ้ำซ้อนลง ช่วยให้เกิดการทำงานร่วมกัน

2) ข้อจำกัด คือ ครูยังคงต้องรับภาระเนื้อหาวิชาที่ไม่ชำนาญ ผู้เรียนยังมีภาระงานมากเพราะทุกรายวิชาจะต้องมอบหมายงานให้

3. การบูรณาการแบบสหวิทยาการ (Multidiscipline)

การเรียนรู้แบบนี้คล้ายกับแบบคู่ขนาน ครูตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปต่างคนต่างสอนวิชาของตนเองเป็นส่วนใหญ่ มาวางแผนการสอนร่วมกันในการให้งานหรือโครงการที่มีหัวเรื่อง แนวคิดหรือความคิดรวบยอดและปัญหาเดียวกัน

1) ข้อดี คือ สนับสนุนการทำงานร่วมกันของทั้งผู้สอนและผู้เรียน ลดความซ้ำซ้อนของกิจกรรม ผู้สอนทุกคนและผู้เรียนมีเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการนำความรู้ไปใช้กับงานอาชีพจริง

2) ข้อจำกัด คือ มีผลกระทบต่อการจัดตารางสอนและการจัดการเรียน

4. การบูรณาการแบบข้ามวิชา (Transdisciplinary)

การเรียนรู้แบบนี้ผู้สอนในรายวิชาต่างๆ จะมาร่วมกันสอนเป็นคณะ ร่วมกันวางแผนกำหนดหัวเรื่อง ความคิดรวบยอดและปัญหาเดียวกัน

1) ข้อดี คือ สนับสนุนการทำงานร่วมกันของทั้งผู้สอนและผู้เรียน ลดความซ้ำซ้อนของกิจกรรม ผู้สอนทุกคนและผู้เรียนมีเป้าหมายร่วมกันที่ชัดเจน ผู้เรียนเห็นความสำคัญของการนำความรู้ไปใช้กับงานอาชีพจริง

2) ข้อจำกัด คือ มีผลกระทบต่อการจัดตารางสอนและการจัดการเรียน ผู้สอนต้องควบคุมการเรียนให้ทันตามกำหนด

การผลิตภาพยนตร์สั้น

1. ขั้นเตรียมการผลิต (Pre-Production) นับเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งก่อนเริ่มทำการผลิตรายการ ได้แก่ การเตรียมข้อมูล การกำหนดหรือวางเค้าโครงเรื่อง การประสานงาน กองถ่ายกับสถานที่ถ่ายทำ ประชุมวางแผนการผลิต การเขียนบท การจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์การถ่ายทำ

อุปกรณ์การบันทึกเสียง ห้องบันทึกเสียง ห้องตัดต่อ กล้องวิดีโอถ่ายทำ อุปกรณ์ประกอบฉาก อุปกรณ์แสง การเตรียมตัวนักแสดง ทีมงาน ทุกฝ่าย การเดินทาง อาหาร ที่พัก ฯลฯ หากจัดเตรียมรายละเอียดในขั้นตอนนี้ได้ดี ก็จะส่งผลให้ขั้นตอนการผลิตทำได้ง่ายและรวดเร็วยิ่งขึ้น ขั้นเตรียมการผลิต (Pre-Production) ประกอบด้วย ดังนี้

1.1 การแสวงหาแนวคิด เป็นการหาแนวทาง เรื่องราวที่จะนำมาผลิตเป็นภาพยนตร์สั้น ซึ่งถือว่าเป็นภารกิจแรกของผู้ผลิตที่จะต้องตั้งคำถามให้กับตัวเองว่า แนวคิดที่ได้นั้นคืออะไร และจะให้ประโยชน์อะไรต่อผู้ชม การหาแนวคิดหรือเรื่องราว จึงเป็นงานที่จะต้องใช้ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการค่อนข้างสูง

1.2 การกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) เมื่อได้เรื่องที่จะทำการผลิตแล้ว เป็นการคาดหวังถึงผลที่จะเกิดกับผู้ชมเมื่อได้รับชมไปแล้ว ทุกเรื่องที่น่ามาจัดและผลิต ผู้ผลิตจะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ว่ามุ่งจะให้ผู้รับได้รับหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ หรือพฤติกรรมในด้านใดบ้าง การกำหนดวัตถุประสงค์อาจตั้งหลายวัตถุประสงค์ก็ได้

1.3 การวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย (Target audience) เมื่อได้กำหนดวัตถุประสงค์แล้ว ขั้นต่อไปวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมายหรือผู้ชมว่ามีลักษณะอย่างไร เป็นการทำความรู้ ผู้ชมในแง่มุมต่าง ๆ เกี่ยวกับเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ความสนใจ ความต้องการ และจำนวนผู้ชม เพื่อให้สามารถผลิตรายการได้ตรงความต้องการมากที่สุด

1.4 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) เป็นกระบวนการศึกษาเนื้อหาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะทำการผลิตแล้วนำมาวิเคราะห์ เพื่อให้ได้เนื้อหาสาระ และข้อมูลที่ถูกต้องทันสมัย น่าสนใจ และเพิ่มความน่าเชื่อถือ การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นหน้าที่ของผู้ผลิตที่จะต้องทำการศึกษาจากตำรา เอกสาร ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา และข้อมูล และข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ อย่างครบถ้วน ทำการลำดับเนื้อหาจากง่ายไปยาก เพื่อการนำเสนอที่เหมาะสม และสร้างความรู้ ความเข้าใจให้กับกลุ่มเป้าหมายเป็นอย่างดี

1.5 การเขียนบท (Script Writing) เป็นกระบวนการที่ต่อเนื่องจากการกำหนดแนวคิด จนถึงการวิเคราะห์เนื้อหา จนได้ประเด็นหลักและประเด็นย่อยแล้วนำมาเขียนเป็นบท ซึ่งเป็นการกำหนดลำดับก่อนหลังของการนำเสนอภาพและเสียง เพื่อให้ผู้ชมได้รับเนื้อหาสาระตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยระบุลักษณะภาพและเสียงไว้ชัดเจน นอกจากนั้นบทยังถ่ายทอดกระบวนการในการจัดรายการออกมาเป็นตัวอักษรและเครื่องหมายต่าง ๆ เพื่อสื่อความหมายให้ผู้ร่วมการผลิตรายการได้ทราบและดำเนินการผลิตตามหน้าที่ของแต่ละคน

1.6 การกำหนดวัสดุ และอุปกรณ์ในการผลิตรายการ โดยที่ผู้ผลิตจะต้องทราบว่าต้องใช้วัสดุอุปกรณ์ใดบ้าง ซึ่งต้องกำหนดรายละเอียดต่าง ๆ เกี่ยวกับวัสดุอุปกรณ์ดังกล่าว เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดหาและเตรียมการต่อไป

1.7 การกำหนดผู้แสดง หรือผู้ดำเนินรายการ ต้องเป็นไปตามความเหมาะสมของเนื้อหา และรูปแบบของรายการที่จะนำเสนอ

1.8 การจัดทำงบประมาณ โดยทั่วไปจะมีการตั้งงบประมาณไว้ก่อนแล้ว แต่ในขั้นนี้จะเป็น การกำหนดการใช้งบประมาณโดยละเอียด ซึ่งจะเป็นค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการดำเนินการผลิต เช่น ค่าตอบแทนผู้ร่วมดำเนินการผลิตรายการ ค่าผลิตงานกราฟิก ค่าวัสดุรายการ ค่าเบี้ยเลี้ยงเดินทาง ค่าที่พัก และค่าพาหนะ เป็นต้น

2. ขั้นการผลิต (Production) คือ เป็นขั้นตอนการดำเนินการถ่ายทำตามเส้นเรื่องหรือบทตาม สคริปต์ที่ทีมงานผู้ผลิต ได้แก่ ผู้กำกับ ช่างภาพ ช่างไฟ ช่างเทคนิคเสียง ช่างศิลป์ และทีมงานจะทำการ บันทึกเทปโทรทัศน์ รวมทั้งการบันทึกเสียง ตามที่กำหนดไว้ในสคริปต์ อาจมีการเดินทางไปถ่ายทำยัง สถานที่ต่าง ๆ ทั้งในร่มและกลางแจ้ง มีการสัมภาษณ์ จัดฉากจัดสถานที่ภายนอกหรือในสตูดิโอ ขั้นตอน นี้ อาจมีการถ่ายทำแก้ไขหลายครั้งจนเป็นที่พอใจ (take) นอกจากนี้ อาจจะเป็นต้องเก็บภาพ/เสียง บรรยายภาพทั่วไป ภาพเฉพาะมุมเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการขยายความ(insert) เพื่อให้ผู้ชมได้เห็นและเข้าใจ รายละเอียดมากยิ่งขึ้น โดยทั่วไปจะมีการประชุมเตรียมงาน และมอบหมายงานให้กับผู้เชี่ยวชาญในแต่ละ ด้านและนั่นคือการทำงานของทีมงาน โดยองค์ประกอบของขั้นการผลิต (Production) มีดังนี้

2.1 ด้านบุคลากร ในการผลิตรายการวิทยุทัศน์เป็นการทำงานที่เป็นทีม ผู้ร่วมงานมาจาก หลากหลายอาชีพที่มีพื้นฐานที่ต่างกัน ซึ่งการทำงานร่วมกันจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับ ทีมงานที่ดี มีความความเข้าใจกัน พูดภาษาเดียวกัน รู้จักหน้าที่ และให้ความสำคัญซึ่งกันและกัน

2.2 ด้านสถานที่ สถานที่ในการผลิตรายการ แบ่งออกเป็น 2 แห่ง คือ ภายในห้องผลิต รายการ และภายนอกห้องผลิตรายการ สำหรับการผลิตรายการในห้องผลิตรายการ (Studio) นั้น ผู้ผลิต จะต้องเตรียมการจองห้องผลิต และติดต่อรายการล่วงหน้า กำหนดวันเวลาที่ชัดเจน กำหนดฉากและ วัสดุอุปกรณ์ประกอบฉากให้เรียบร้อย ส่วนการเตรียมสถานที่นอกห้องผลิตรายการ ผู้ผลิตจะต้องดูแลใน เรื่องของการควบคุมแสงสว่าง ควบคุมเสียงรบกวน โดยจะต้องมีการสำรวจสถานที่จริงก่อนการถ่ายทำ เพื่อทราบข้อมูลเบื้องต้น และเตรียมแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ เพื่อจะได้ประหยัดเวลาในการถ่ายทำ

2.3 ด้านอุปกรณ์ในการผลิตรายการ โดยผู้กำกับฝ่ายเทคนิคจะเป็นผู้สั่งการเรื่องการเตรียม อุปกรณ์ในการผลิต เช่น กล้องวิทยุทัศน์ ระบบเสียง และระบบแสงและเครื่องบันทึกภาพ นอกจากนี้ยัง จำเป็นต้องเตรียมอุปกรณ์สำรองบางอย่างให้พร้อมด้วย ทั้งนี้เพื่อช่วยแก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างทัน ท่วงที

2.4 ด้านผู้ดำเนินรายการ และผู้ร่วมรายการ การเตรียมผู้จะปรากฏตัวบนจอโทรทัศน์เป็น สิ่งที่จำเป็น โดยเริ่มจากการคัดเลือก ติดต่อกัน ชักซ้อมบทเป็นการล่วงหน้า โดยให้ผู้ดำเนินรายการ และผู้ ร่วมรายการได้ศึกษาและทำความเข้าใจในบทของตนเองที่จะต้องแสดง เพื่อจะได้ไม่เสียเวลาในการถ่าย ทำ

3. ขั้นหลังการผลิต (Post-Production) คือ การตัดต่อลำดับภาพ หรือเป็นขั้นตอนการตัดต่อเรียบเรียงภาพและเสียงเข้าไว้ด้วยกันตามสคริปต์หรือเนื้อหาของเรื่อง ขั้นตอนนี้จะมีการใส่กราฟิกทำเทคนิคพิเศษภาพ การแต่งภาพการย้อมสี การเชื่อมต่อภาพ/ฉาก อาจมีการบันทึกเสียงในห้องบันทึกเสียงใส่เสียงพูดชาวนับบรรยากาศต่าง ๆ เพิ่มเติม อื่น ๆ อาจมีการนำดนตรีมาประกอบเรื่องราวเพื่อเพิ่มอารมณ์ในการรับชมยิ่งขึ้น ขั้นตอนนี้ส่วนใหญ่จะดำเนินการอยู่ในห้องตัดต่อแต่มีข้อจำกัดหลายอย่างเช่น การเพิ่มเทคนิคพิเศษต่าง ๆ ซึ่งต้องใช้เครื่องมืออุปกรณ์ที่ทันสมัยและซับซ้อนมากยิ่งขึ้นมีเฉพาะช่างเทคนิคที่เกี่ยวข้องและผู้กำกับเท่านั้น (ในบางครั้งลูกค้าสามารถเข้ารับชมหรือมีส่วนร่วมในการผลิต) ระยะเวลาในขั้นตอนนี้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาของบทและการบันทึกภาพ รวมถึงความยากง่ายและการใส่รายละเอียดต่าง ๆ เพิ่มเติมของงานในแต่ละ THEME เช่น 3 วัน 7 วัน หรือมากกว่า 15 วันขึ้นไป องค์ประกอบของขั้นการหลังการผลิต (Post-Production) มีดังนี้

3.1 การลำดับภาพ หรือการตัดต่อ (Editing) เป็นการนำภาพมาตัดต่อให้เป็นเรื่องราวตามบทวิดิทัศน์ โดยใช้เครื่องตัดต่อ หรือเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยการตัดต่อนี้มี 2 ลักษณะ คือ

1) Linear Editing เป็นการตัดต่อระหว่างเครื่องเล่น/บันทึกวิดิทัศน์ 2 เครื่อง โดยให้เครื่องหนึ่งเป็นเครื่องต้นฉบับ (Master) และอีกเครื่องหนึ่งเป็นเครื่องบันทึก (Record) ในปัจจุบันไม่นิยมใช้แล้ว เนื่องจากการตัดต่อลักษณะนี้ต้องใช้ผู้ที่มีความชำนาญเฉพาะด้าน และใช้เวลานานมาก

2) Non-Linear Editing เป็นการติดต่อโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์เฉพาะ ซึ่งเป็นการตัดต่อที่รวดเร็วและมีข้อผิดพลาดน้อยที่สุด

3.2 การบันทึกเสียง (Sound Recording) จะกระทำหลังจากได้ดำเนินการตัดต่อภาพตามบทวิดิทัศน์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงทำการบันทึกเสียงดนตรี เสียงบรรยาย และเสียงประกอบลงไป

3.3 การฉายเพื่อตรวจสอบ (Preview) หลังจากตัดต่อภาพ และบันทึกเสียงเรียบร้อยแล้ว จะต้องนำมาฉายเพื่อตรวจสอบก่อนว่ามีอะไรที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขหรือไม่

3.4 ประเมินผล (Evaluation) เป็นการประเมินรายการหลังการผลิต ซึ่งมี 2 ลักษณะ คือ

1) ประเมินผลกระบวนการผลิต โดยจะเป็นการประเมินด้านความถูกต้องของเนื้อหาคุณภาพของเทคนิคการนำเสนอ ความสมบูรณ์ของเทคนิคการผลิต โดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ผู้เขียนบท ผู้กำกับรายการ ทีมงานการผลิต และ

2) การประเมินผลผลิต ซึ่งจะเป็นการประเมินโดยกลุ่มเป้าหมายเป็นหลัก โดยจะประเมินในด้านของที่น่าสนใจ ความเข้าใจในเนื้อหา และสาระที่นำเสนอ

3) การเผยแพร่ ควรมีรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อให้เข้าถึงเป้าหมายให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ และควรเก็บข้อมูล ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ของผู้ใช้ เพื่อนำมาแก้ไขเรื่องอื่น ๆ ต่อไป

ดังนั้นก่อนการผลิตวิดิทัศน์ ผู้ผลิตจำเป็นต้องคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นด้านการวางแผน การเตรียมการผลิต การใช้วัสดุอุปกรณ์ในการผลิต และการประเมินผลการผลิตรายการ

ส่วนที่ 2

กรอบหลักสูตร

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น” ของโรงเรียนเจริญศิลป์ศึกษา “โพธิ์คำอนุสรณ์” ประกอบด้วย

1. การเล่าเรื่อง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
2. การแสดงบทบาทสมมติ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
3. การแสดงละคร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
4. การถ่ายภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
5. การตัดต่อวีดิทัศน์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
6. การผลิตภาพยนตร์สั้น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

มีรายละเอียด ดังนี้

หัวข้อ “การเล่าเรื่อง”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หัวข้อ “การเล่าเรื่อง”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
มาตรฐาน ท 3.1 : สามารถเลือกฟังและดูอย่างมี วิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์	-ความรู้เรื่องการพูดแสดงความคิดเห็น -มารยาทการพูด -ประโยชน์การพูด

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หัวข้อ “การเล่าเรื่อง”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
ค 1.1 เข้าใจความหลากหลายของการแสดง จำนวน ระบบจำนวน การดำเนินการขอจำนวน ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการสมบัติของการ ดำเนินการ และนำไปใช้	อธิบายการคูณและการหารเลขยกกำลังที่มีฐาน เดียวกัน และเลขชี้กำลังเป็นจำนวนเต็ม

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หัวข้อ “การเล่าเรื่อง”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
พ ๔๑ ม.๑/๓ ควบคุมน้ำหนักของตนเองให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน	บอกเล่าวิธีการควบคุมน้ำหนักของตนเองให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หัวข้อ “การเล่าเรื่อง”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
มาตรฐาน ส 1.1 รู้ และเข้าใจประวัติ ความสำคัญ ศาสดา หลักธรรมของ พระพุทธศาสนาหรือศาสนาที่ตนนับถือและ ศาสนาอื่น มีศรัทธาที่ต้อง ยึดมั่นและปฏิบัติ ตามหลักธรรม เพื่ออยู่ ร่วมกันอย่างสันติสุข	เล่าประวัติความสำคัญของศาสนา

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หัวข้อ “การเล่าเรื่อง”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐาน ง1.1 เขาใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะ การจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะ การแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึก ในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อมเพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัว</p>	<p>เล่าขั้นตอนการทำเครื่องปั้นดินเผา</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หัวข้อ “การเล่าเรื่อง”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐาน ว 3.1</p> <p>ม 1/1 ทดลองและจำแนกสารเป็นกลุ่ม โดยใช้เนื้อสารหรือขนาดอนุภาคเป็นเกณฑ์ และอธิบายสมบัติของสารในแต่ละกลุ่ม</p> <p>ม 1/2 อธิบายสมบัติและการเปลี่ยนแปลงสถานะของสาร โดยใช้แบบจำลองการจัดเรียงอนุภาคของสาร</p> <p>ม 1/3 ทดลองและอธิบายสมบัติความเป็นกรด-เบสของสารละลาย</p> <p>ม 1/4 ตรวจสอบค่า pH ของสารละลายและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์</p>	<p>อธิบายการจำแนกสาร / สมบัติสาร</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หัวข้อ “การเล่าเรื่อง”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ โดยการพูด และการเขียน</p>	<p>การฝึกสนทนาเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวันของตนเอง เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะในการฟัง-พูด และถาม-ตอบ เพื่อการสื่อสาร ช่วยให้นักเรียนสามารถจดจำและนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องช่วยให้การสื่อสารในชีวิตประจำวันมีประสิทธิภาพ</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หัวข้อ “การเล่าเรื่อง”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า งานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้นักเรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงามสุนทรียภาพ ความมีคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์โดยตรง ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญาอารมณ์ และแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์</p>

หัวข้อ “การแสดงบทบาทสมมติ”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หัวข้อ “การแสดงบทบาทสมมติ”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐาน ท. 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็น คุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง วิเคราะห์และวิจารณ์วรรณคดีวรรณกรรมและ วรรณกรรมท้องถิ่นที่อ่านพร้อมยกเหตุผล ประกอบ</p>	<p>สาระสำคัญการแสดงบทบาทสมมติทำให้เข้าใจ เนื้อเรื่องและข้อคิดของวรรณคดีได้ดียิ่งขึ้น</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หัวข้อ “การแสดงบทบาทสมมติ”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
มาตรฐาน ศ. 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตาม จินตนาการและความคิดสร้างสรรค์วิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ถ่ายทอด ความรู้สึกความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	ชิ้นงานเรื่องการวาดภาพสื่อความหมาย story board

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หัวข้อ “การแสดงบทบาทสมมติ”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐานค1.1 เข้าใจถึงความหลากหลายของการแสดงจำนวนและการใช้จำนวนในชีวิตจริง</p> <p>มาตรฐานค.6.1 มีความสามารถในการแก้ปัญหา การให้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ และการนำเสนอ การเชื่อมโยงความรู้ต่างๆทางคณิตศาสตร์และเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่นๆ และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์</p>	<p>การใช้อัตราส่วน สัดส่วน ปริมาณการถ่ายทอด</p> <p>อารมณ์ในการแสดงบทบาท</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หัวข้อ “การแสดงบทบาทสมมติ”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐาน ต 1.1 ปฏิบัติตามคำสั่งคำขอร้องและคำแนะนำ อ่านออกเสียง คำสะกด คำอ่านกลุ่มคำประโยคข้อความง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะถูกต้อง ตามหลักการอ่านเลือก/ระบุภาพ หรือสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายตรงความหมายของประโยคและข้อความสั้นๆที่ฟังหรืออ่าน ตอบคำถามจากการฟังและอ่านประโยคบทสนทนาและนิทานง่ายๆ</p>	<p>นักเรียนแสดงบทบาทสมมติอ่านคำศัพท์ได้ พูดประโยคได้ มีความสนุกสนานในการเรียน</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 หัวข้อ “การแสดงบทบาทสมมุติ”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
มาตรฐาน ว. 4.2 ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างปลอดภัยมีความรับผิดชอบสร้างและแสดงสิทธิ์ในการเผยแพร่ผลงาน	การใช้งานอินเทอร์เน็ตในการเผยแพร่ข้อมูลที่ถูกต้องป้องกันการเผยแพร่ข้อมูลที่ไม่เหมาะสมคำนึงถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อตนเองและผู้อื่นพิจารณาถึงจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร

หัวข้อ “การแสดงละคร”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หัวข้อ “การแสดงละคร”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐาน ว 5.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานกับการดำรงชีวิต การเปลี่ยนรูปพลังงาน ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างสารและพลังงาน ผลของการใช้พลังงานต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์</p>	<p>แสดงละครสั้น เกี่ยวกับการต่อวงจรไฟฟ้าในบ้าน ต้นต้อออกแบบวงจร ติดตั้งเครื่องใช้ไฟฟ้า อุปกรณ์ไฟฟ้าได้อย่างถูกต้อง โดยต่อสวิตช์แบบอนุกรม ต่อเต้าแบบขนาดและเพื่อความปลอดภัยต่อสายดินและฟิวส์ รวมทั้งต้องคำนึงถึงการใช้ไฟฟ้าอย่างประหยัด</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หัวข้อ “การแสดงละคร”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐาน ว 5.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างพลังงานกับการดำรงชีวิต การเปลี่ยนรูปพลังงาน ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างสารและพลังงาน ผลของการใช้พลังงานต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์</p>	<p>แสดงละครสั้น เกี่ยวกับประโยชน์ของฉนวนหุ้มสายไฟ</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หัวข้อ “การแสดงละคร”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐาน ท 1.1 : ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้ และความคิดไปใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหา และสร้างวิสัยทัศน์ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน</p>	<p>แสดงละครสั้น ประกอบการการอ่านออกเสียงวรรณกรรมประเภทร้อยแก้ว ผู้อ่านต้องอ่านออกเสียงให้ถูกต้อง ชัดเจน และมีติลาการอ่านเหมาะสมกับประเภทของงานเขียน เพื่อถ่ายทอดอารมณ์ไปสู่ผู้ฟังให้คล้อยตามไปกับเรื่องราวหรือบทประพันธ์ที่อ่าน</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หัวข้อ “การแสดงละคร”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐานการเรียนรู้ ต.2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของกับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม</p>	<p>การศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับประเพณีอีสาน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมไทยนั้น เป็นสิ่งที่พึงส่งเสริมโดยเฉพาะการเรียนรู้ประเพณีไทยด้วยการใช้ภาษาอังกฤษสื่อสาร ซึ่งแสดงถึงการผสมผสาน Localization กับ Globalization เป็นการให้ประสบการณ์จริงที่ใกล้ตัวกับนักเรียน โดยใช้กลวิธีแห่งความเป็นสากล นักเรียนจึงจะกลายเป็นนักเรียนที่พึงประสงค์ของสังคม</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หัวข้อ “การแสดงละคร”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐานการเรียนรู้ ง 1.1 เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิต</p>	<p>แสดงละครสั้น เกี่ยวกับ สมุนไพรในท้องถิ่นบางชนิดสามารถนำมาแปรรูปเป็นสบู่สมุนไพรซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในครัวเรือน</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หัวข้อ “การแสดงละคร”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
มาตรฐาน ส 2.1 : ปฏิบัติตนตามหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี ตามกฎหมาย ประเพณี และวัฒนธรรมไทย ดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมไทย และสังคมโลกอย่างสันติสุข	การแสดงละคร เกี่ยวกับหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หัวข้อ “การแสดงละคร”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
มาตรฐาน ท 3.1 ใช้การนิภภาพ ใช้เหตุผลเกี่ยวกับปริภูมิ และใช้แบบจำลองทางเรขาคณิตในการแก้ปัญหา	แสดงละครสั้น เพื่อบอกเงื่อนไขที่ทำให้รูปเรขาคณิตสองรูปคล้ายกันได้ ความสามารถในการศึกษา สามารถเขียนและอธิบายรูปเรขาคณิตที่คล้ายกันได้

หัวข้อ “การถ่ายภาพ”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หัวข้อ “การถ่ายภาพ”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
มาตรฐาน ว 6.2 เข้าใจการเคลื่อนที่แบบฮาร์มอนิกอย่างง่าย ธรรมชาติของคลื่น เสียงและการได้ยิน ปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับเสียง แสงและการเห็น ปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับแสง รวมทั้งนำความรู้ไปใช้ประโยชน์	ถ่ายภาพอุปกรณ์หรือเครื่องใช้ต่างๆ ที่เกิดจากการนำความรู้คลื่นแม่เหล็กไฟฟ้า และอธิบายถึงการใช้ประโยชน์ของอุปกรณ์และเครื่องใช้ต่างๆ นั้น

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หัวข้อ “การถ่ายภาพ”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
ส 2.1 ม.4-6/3 ปฏิบัติตนและมีส่วนสนับสนุนให้ผู้อื่น ประพฤติปฏิบัติเพื่อเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติ และสังคมโลก	สัมภาษณ์บุคคลที่เป็นพลเมืองดีในท้องถิ่นที่นักเรียนมีภูมิสำเนาโดยการถ่ายภาพนิ่งและการเคลื่อนไหว

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หัวข้อ “การถ่ายภาพ”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
ค 1.1 ม.4/1 เข้าใจและใช้ความรู้เกี่ยวกับเซตและตรรกศาสตร์เบื้องต้นในการสื่อสาร และสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์	ภาพถ่ายเพื่อสื่อถึงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 หัวข้อ “การถ่ายภาพ”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ไขปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัว</p>	<p>ถ่ายภาพชิ้นงานพร้อมนำเสนอผลงาน และนำผลงานติดลงในใบงาน</p>

หัวข้อ “การติดต่อวิถีทัศน์”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หัวข้อ “การตัดต่อวีดิทัศน์”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐาน ค. 5.2 ใช้วิธีการทางสถิติและความรู้เกี่ยวกับความน่าจะเป็นในการคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผล</p> <p>มาตรฐาน ค. 6.1 มีความสามารถในการแก้ปัญหาการให้เหตุผลการสื่อสารการสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์และการนำเสนอการเชื่อมโยงความรู้ต่างๆในทางคณิตศาสตร์และเชื่อมโยงคณิตศาสตร์กับศาสตร์อื่นๆและมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์</p>	<p>ตัดต่อวีดิทัศน์ นำเสนอ ความน่าจะเป็นของเหตุการณ์ บ่งบอกถึงโอกาสที่เหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นได้มากน้อยเพียงใด</p> <p>เหตุการณ์ในการทดลองสุ่มโดยการโยนเหรียญ 1 อัน 1 ครั้งถ้าให้ H แทนหัวและ T แทนก่อนจะได้ sample space ของการทดลองคือ $S = \{H, T\}$</p> <p>ถ้าผลลัพธ์ที่สนใจคือ เหรียญขึ้นหัว เรียกผลลัพธ์ที่ได้เปลี่ยนขึ้นหัวว่า เหตุการณ์ที่เหรียญขึ้นหัวให้ E แทนเหตุการณ์ที่เหรียญขึ้นหัว จะได้ $E = \{H\}$ ซึ่งจะเห็นว่า E เป็นสับเซตของแซมเปิลสเปซ เหตุการณ์คือ สับเซตของแซมเปิลสเปซ</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หัวข้อ “การตัดต่อวิดีโอ”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐานพอ 3.1 เข้าใจรวบรวมวิเคราะห์ข้อมูล และใช้ความรู้ด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์ สื่อ ดิจิทัลเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการแก้ปัญหาและเพิ่มมูลค่าให้กับบริการหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในชีวิตจริง อย่างสร้างสรรค์เกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของกีฬาโอลิมปิก</p>	<p>ตัดต่อวิดีโอ นำเสนอ วอลเลย์บอลเป็นกีฬาที่ได้รับความนิยมมาก ในการแข่งขันในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศจนถึงระดับโลกการมีความรู้เกี่ยวกับกีฬาโอลิมปิก จะทำให้ทราบถึงประวัติ ความหมายประโยชน์ของวอลเลย์บอล คุณลักษณะของผู้เล่นที่ดี และผู้ดูที่ดี สามารถเล่นวอลเลย์บอลได้ ด้วยความปลอดภัย ตลอดจนการบำรุงรักษาอุปกรณ์วอลเลย์บอลด้วย</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 หัวข้อ “การตัดต่อวีดิทัศน์”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
มาตรฐาน ว. 4.2 รวบรวมวิเคราะห์ข้อมูลและใช้ความรู้ด้านวิทยาการคอมพิวเตอร์สื่อดิจิทัล เทคโนโลยีสารสนเทศในการแก้ปัญหาหรือเพิ่มมูลค่าให้กับบริการหรือผลิตภัณฑ์ที่ใช้ในชีวิตจริงอย่างสร้างสรรค์	ปัจจุบันปริมาณข้อมูลที่สร้างขึ้นมีจำนวนมากกว่าที่เคยประมาณการไว้ความรู้ด้านวิทยาการข้อมูลจึงมีบทบาทหน้าที่สำคัญ

หัวข้อ “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หัวข้อ “การผลิตภาพยนตร์สั้น”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>มาตรฐาน ค 5.3 ใช้ความรู้เกี่ยวกับสถิติและความน่าจะเป็นช่วยในการตัดสินใจและแก้ปัญหา</p> <p>มาตรฐาน ค 6.1 มีรวมสามารถในการแก้ปัญหา การให้เหตุผล การสื่อสาร การสื่อความหมายทางคณิตศาสตร์ ละการนำเสนอ การเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ ทางคณิตศาสตร์และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์</p>	<p>มีการนำสถิติและข้อมูลมาประยุกต์ใช้ในการเขียนบท และในผลิตภาพยนตร์สั้นที่น่าสนใจ</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หัวข้อ “การผลิตภาพยนตร์สั้น”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
ส 5.2 ม.4-6/3 ระบุแนวทางการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ต่างๆ ของโลก ส 5.2 ม.4-6/3 มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหา และ การดำเนินชีวิตตามแนวทางการอนุรักษ์ ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน	ได้เสนอปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม โดยมีการแสดงออกถึงจิตสำนึกและ มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ธรรมชาติผ่านภาพยนต์ สั้น

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หัวข้อ “การผลิตภาพยนตร์สั้น”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>ว 3.2 เข้าใจหลักการและธรรมชาติของการเปลี่ยนแปลงสถานะของสาร การเกิดสารละลาย การเกิดปฏิกิริยาเคมี มีกระบวนการสืบเสาะหาความรู้และจิตวิทยาศาสตร์ สื่อสารสิ่งที่เรียนรู้และนำความรู้ไปใช้ประโยชน์</p> <p>ว 8.1 ใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยาศาสตร์ในการสืบเสาะหาความรู้ การแก้ปัญหา ระบุว่าปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มีรูปแบบที่แน่นอน สามารถอธิบายและตรวจสอบได้ ภายใต้อุปกรณ์และเครื่องมือที่มีอยู่ในช่วงเวลานั้นๆ เข้าใจว่าวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สังคม และสิ่งแวดล้อมมีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน</p>	<p>ให้ความรู้ความเข้าใจเรื่องอุตสาหกรรมแร่ผ่านภาพยนตร์สั้น</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หัวข้อ “การผลิตภาพยนตร์สั้น”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่างๆ เขียนข้อมูลรายงานสารสนเทศและรายงานการค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ</p> <p>ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์</p>	<p>การพัฒนาการเขียนสื่อสารในรูปแบบการเขียนบทภาพยนตร์สั้นได้อย่างสร้างสรรค์ ตรงตามประสงค์โดยใช้ภาษาและโวหารได้อย่างถูกต้อง</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หัวข้อ “การผลิตภาพยนตร์สั้น”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
<p>ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ ในการพูดและการเขียน</p> <p>ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน</p> <p>ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p>	<p>ใช้ทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยน ข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ในการผลิตภาพยนตร์สั้น</p>

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หัวข้อ “การผลิตภาพยนตร์สั้น”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
ง 4.1 เข้าใจ มีทักษะที่จำเป็น มีประสบการณ์ เห็นแนวทางในงานอาชีพ ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาอาชีพ มีคุณธรรม และเจตคติที่ดีต่ออาชีพ	มีการใช้ความรู้ในเรื่องการต่อวงจรไฟฟ้า ในการผลิตภาพยนตร์สั้น

กรอบหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น”
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หัวข้อ “การผลิตภาพยนตร์สั้น”

มาตรฐาน/สาระการเรียนรู้/ตัวชี้วัดแกนกลาง	สาระการเรียนรู้การผลิตภาพยนตร์สั้น
ศ. 1.1 สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะ ชื่นชมและประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวัน	การออกแบบงานทัศนศิลป์ การออกแบบประกอบ เรื่อง สตอรี่บอร์ด การสร้างสตอรี่บอร์ด และการ ออกแบบภาพยนตร์สั้น

ส่วนที่ 3

การวัดและประเมินผล

แนวทางการวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลหลักสูตรบูรณาการแบบสหวิทยาการ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น” ไม่ต่างจากการวัดและประเมินผลคุณภาพการศึกษาทั่วไป ซึ่งถือว่าเป็นกลไกในการควบคุมคุณภาพการศึกษาตามแนวทางการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ซึ่งผู้สอนสามารถ ดำเนินการได้ ดังนี้

1. การประเมินผลก่อนเรียน

การประเมินผลก่อนเรียน เป็นหน้าที่ของครูผู้สอนในแต่ละวิชา ทุกกลุ่มสาระที่ต้องประเมินโดยมี จุดมุ่งหมายเพื่อตรวจสอบสารสนเทศของผู้เรียนในเบื้องต้น สำหรับการนำไปใช้จัดกระบวนการเรียนรู้

2. การประเมินระหว่างเรียน

การประเมินระหว่างเรียนเป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียนว่าบรรลุตามผลการ เรียนรู้ที่คาดหวังในการสอนตามแผนการสอนที่ครูได้วางแผนไว้หรือไม่ ทั้งนี้ สารสนเทศที่ได้จากการประเมินนำไปสู่ การปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องของผู้เรียนและส่งเสริมผู้เรียนที่มีความรู้ความสามารถให้เกิดพัฒนาการสูงสุดตาม ศักยภาพ ได้แก่

1) การประเมินด้วยการสื่อสารส่วนบุคคล ได้แก่

- (1) การถามตอบระหว่างทำกิจกรรมการเรียนรู้
- (2) การสนทนาพบปะพูดคุยกับผู้เรียน
- (3) การสนทนาพบปะพูดคุยกับผู้เรียนกับผู้เกี่ยวข้องกับผู้เรียน
- (4) การสอบปากเปล่าเพื่อประเมินความรู้
- (5) การอ่านบันทึกเหตุการณ์ต่างๆ ของผู้เรียน
- (6) การตรวจแบบฝึกหัดและการบ้าน พร้อมให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน

2) การประเมินจากการปฏิบัติ (Performance Assessment)

การประเมินที่ผู้สอนมอบหมายงานหรือกิจกรรมให้ผู้เรียนทำเพื่อให้ได้ข้อมูลสารสนเทศว่า ผู้เรียนเกิดการ เรียนรู้มากน้อยเพียงใด การประเมินการปฏิบัติ ผู้สอนต้องเตรียมสิ่งสำคัญ 2 ประการ คือ

- (1) ภาระงานหรือกิจกรรมที่จะให้ผู้เรียนปฏิบัติ
- (2) เกณฑ์การให้คะแนน

3) การประเมินสภาพจริง (Authentic Assessment)

การประเมินสภาพจริงเป็นการประเมินจากการปฏิบัติอย่างหนึ่งเพียงแต่งงานหรือกิจกรรมที่ผู้เรียน ได้ปฏิบัติจะเป็นงานหรือสถานการณ์ที่เป็นจริงหรือใกล้เคียงกับชีวิตจริง ดังนั้นงานหรือสถานการณ์ จึงมีสิ่งจำเป็นที่ อับซ้อนและเป็นองค์รวมมากกว่างานปฏิบัติทั่วไป วิธีการประเมินตามสภาพจริงไม่มีความแตกต่างจากการประเมิน ปฏิบัติ(Performance Assessment) เพียงแต่อาจมีความยุ่งยากในการประเมินมากกว่า เนื่องจากเป็นสถานการณ์ จริงหรือต้องจัดสถานการณ์ให้ใกล้เคียงและเกิดประโยชน์กับผู้เรียน ซึ่งจะทำให้ทราบความสามารถที่แท้จริงว่ามีจุดเด่น และข้อบกพร่องในเรื่องใด อันจะนำไปสู่การแก้ไขที่ตรงประเด็นที่สุด

4) การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงาน (Portfolio Assessment)

การประเมินด้วยแฟ้มสะสมงานเป็นวิธีการประเมินที่ช่วยส่งเสริมให้การประเมินตามสภาพจริง มีความ เป็นไปได้มากขึ้น โดยการให้ผู้เรียนได้เก็บรวบรวมผลงานจากการปฏิบัติจริงมีความเป็นไปได้อย่างมากขึ้น โดยการให้ผู้เรียน หรือในชีวิตจริงที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ตามสาระการเรียนรู้ต่างๆ มาจัดแสดงอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดประสงค์ เพื่อสะท้อนให้เห็นความพยายาม เจตคติ แรงจูงใจ พัฒนาการและความสัมฤทธิ์ผล (Achievement)ของการเรียนรู้ ตามสิ่งที่มุ่งหวังจะให้แฟ้มสะสมงานนั้นสะท้อนออกมา ซึ่งผู้สอนสามารถประเมินจากแฟ้มสะสมงานแทน การประเมินจากการปฏิบัติจริงก็ได้

3. การประเมินหลังเรียน

เป็นการประเมินเพื่อสรุปผลการเรียนเป็นการประเมินเพื่อมุ่งตรวจสอบความสำเร็จของผู้เรียนเมื่อผ่าน การเรียนรู้ในช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามผลการเรียนที่คาดหวังหรือไม่ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับผลการประเมินก่อนเรียนแล้วผู้เรียนเกิดพัฒนาการขึ้นมากน้อยเพียงใด ทำให้สามารถประเมินได้ว่าผู้เรียนมีศักยภาพในการเรียนรู้เพียงใด และกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาผู้เรียนเพียงใด ข้อมูลจากการประเมินภายหลังการเรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มากมาย ได้แก่

- 1) ปรับปรุงแก้ไขซ่อมเสริมผลการเรียนรู้ที่คาดหวังหรือจุดประสงค์ของการเรียน
- 2) ปรับปรุงแก้ไขวิธีการเรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- 3) ปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียน

การประเมินผลการเรียน สามารถใช้วิธีการและเครื่องมือการประเมินได้อย่างหลากหลายให้สอดคล้องกับ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เนื้อหาสาระ กิจกรรมและช่วงเวลาในการประเมิน เพื่อให้การประเมินผลการเรียนดังกล่าว มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์และสนับสนุนการเรียนการสอน

ความเชื่อมโยงกับชีวิตจริง

ลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง “การผลิตภาพยนตร์สั้น” ครูผู้สอนจะต้องเน้นการเรียนรู้ตามสภาพความเป็นจริงของบริบทนั้นๆ โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการปฏิบัติการในการผลิตภาพยนตร์สั้นในขั้นตอนต่างๆ ด้วยตนเอง ดังนั้นครูผู้สอน จะต้องไม่แยกการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ออกจากการเรียนรู้ตามสภาพจริง ณ เวลานั้น